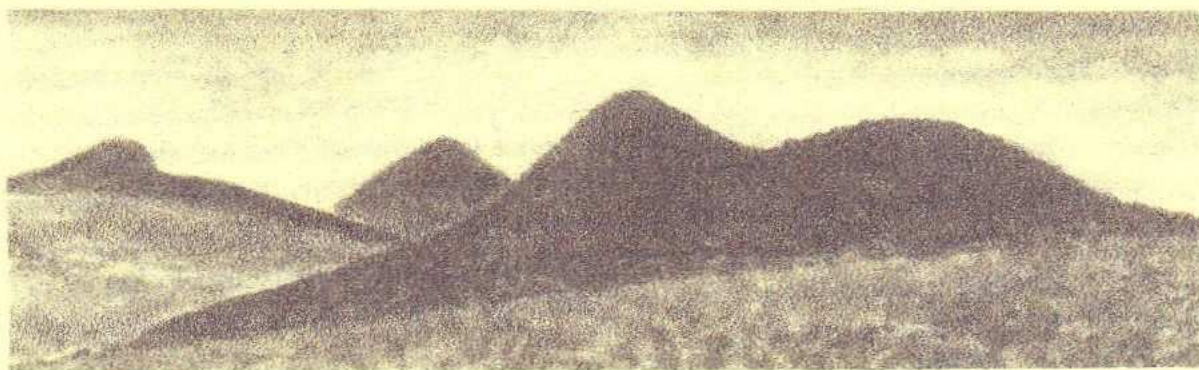

POUTNÍCI ČESKÉHO STŘEDOHOŘÍ

Číslo 10

říjen 2010

Dosáhli jsme vrcholu Hazmburku. Začínalo svítit slunce. Stáli jsme tu a čekali, až spadne opona mlhy a před námi se rozevře dramatické panoráma Středohoří. Najednou se vynořil vrchol Milešovky a Košťálova. To co jsme začínali obdivovat, se znovu zahalilo do bělavého závoje. Trpělivě jsme sledovali souboj slunečních paprsků s mlhou. Nakonec zvítězily a naše snové kopečky se ukázaly v plné kráse. Nádherný pohled, při němž se zatají dech.

Jana Haasová

Oslava v Milešově „Kašpar Zdeněk Kaplíř ze Sulevic – český obránce Vídně“

Alej starých kaštanů, starodávne schodiště, nad ním na nevelkém vyvýšeném prostranství kostelík Sv. Antonína Paduánského - že nevíte, kde to je?! Není divu - však byl kostel také až do neděle 12. září 2010 trvale uzavřen, takže si asi umíte představit naše překvapení, když se uvnitř poměrně zchátralé a omšelé budovy kostela ukázala barokní nádhera v poměrně slušně restaurovaném a zchovalém stavu! Řeč je o Milešově, o kostele a hřbitově postaveném v letech 1675 - 1680 italským stavitelem a architektem Antoniem della Portou. Kostel byl tehdejším majitelem Zdeňkem Kašparem Kaplířem ze Sulevic koncipován jako rodinná hrobka rodu Kaplířů ze Sulevic, jimž patřil nedaleký zámek Milešov. Nad vchodem do kostela je umístěn kaplířovský znak. Ke kostelu v minulosti patřila ještě dřevěná zvonice, která však zanikla roku 1984.

12. září 2010 proběhla v Milešově oslava, při níž byl kostel dočasně otevřen; začala slavnostním průvodem z milešovského zámku do kostela. Oslavencem byl český šlechtic Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic (1611-1686), který se vyznamenal při obléhání Vídně osmanskými Turky a bez nadsázky se významně zasloužil o přežití křesťanské Evropy až do současnosti. Za své zásluhy také obdržel od císaře Leopolda I. maršálskou hůl.

Stotisícová armáda osmanských Turků oblehla 14. července roku 1683 Vídeň, bránu do Evropy. Císař Leopold I. jmenoval 72-letého českého šlechtice Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic hlavním představitelem civilní administrativy Vídně, vojenským velitelem byl hrabě Ernst Rüdiger Starhemberg. Obrana obležené Vídně se stala klíčovým zájmem celé střední Evropy a celé evropské křesťanské civilizace, ale pomoc přicházela jen velmi pomalu. Kaplíř po 62 dnů hrůzného obléhání stál v čele města. Převzal i vrchní velení v době, kdy Starhem- berga vyřadilo zranění. Teprve 12. září dorazila vojska v čele s andělskými husary polského krále Jana III. Sobieského a v bitvě u vrchu Kahlenberg byli Turci na hlavu poraženi.

Kaplířova zásluha na záchraně Vídně byla obrovská. Maršálskou šerpu a hůl dostal od císaře Leopolda na počátku prosince 1683. Pětasedmdesátiletý zemřel ve Vídni dne 6. října 1686. Do rodové hrobky bylo jeho tělo uloženo 20. října 1686.

Hlavní organizátor celé akce, PhDr. Milan Novák, rytíř Řádu Sv. Řehoře Velikého a major 14. dragounského regimentu, dokázal spolu s místními patrioty rozhybat podnik, jehož se ve finále zúčastnily takové osobnosti jako rakouský velvyslanec v ČR Ferdinand Trauttmasdorff, maďarský velvyslanec v ČR László Szöke a diplomatičtí a vojenští zástupci Polska a Německa, přítomni byli čeští vojenští představitelé a zástupci místní samosprávy, ale hlavně spousta lidí v dobových krojích i s originálními mušketami, z nichž na závěr mše byly vypáleny čestné salvy za všechny země, které r. 1683 dokázaly porazit na hlavu Turky u Vídně... Děti plakaly, střelný prach nádherně smrděl, prostě vše bylo, jak má být..!

Mši svatou celebroidal generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Přibyl, CSsR., k vidění byla originální maršálská hůl Zdeňka Kašpara Kaplíře. Organizátoři připravili i tabule s rodokmenem Kaplířů a dalšími pozoruhodnými údaji o oslavenci a jeho rodu.

Průvod se na závěr odebral na místní hřiště, kde bylo místním dětem podle tradice rozdáno rakouským diplomatem 62 pamětních čokoládových srdcí na památku oněch dvašedesáti dní obrany Vídně.

Zážitek vskutku autentický až dojemný, za nímž jistě stála řada týdnů horečných příprav, a nelze než smeknout před organizačními schopnostmi, pílí a vytrvalostí organizátorů.

Kdo u toho byl, potvrdí, kdo nebyl, těš se na další podobnou akci, která snad bude i lépe propagována.

V článku byly použity údaje z následujících internetových stránek:

www.turistika.cz

<http://www.historickaslechta.cz/zdenek-kaspar-kapliir-ze-sulevic-cesky-obrance-vidne-id2010080004-18>

Věra Hroudová

*Kostel Sv. Antonína Paduánského
v Milešovicích*

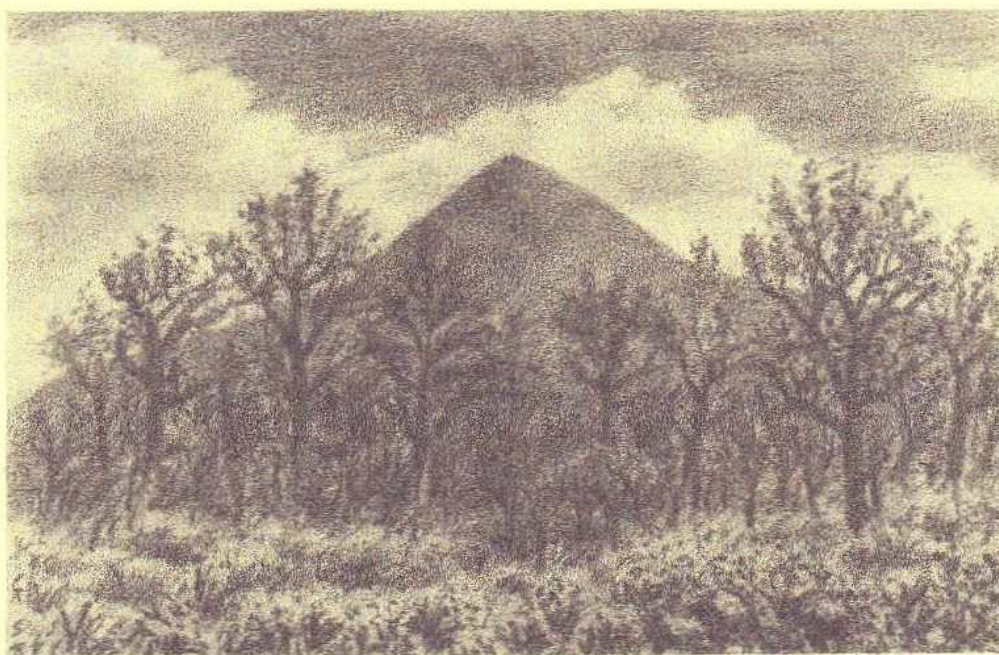
*Kašpar Zdeněk Kaplíř
ze Sulevic*

DRAMATICKÁ BAREVNOST ČESKÉHO STŘEDOHOŘÍ

V podzimních měsících hladí celá škola hnědi, krycí barva srnek, sytá půdní až po odstíny uschlých stepních travin. V zimě fascinuje bílá, v níž splývají a doznívají všechny ostatní barvy a roztodivné středohorské tvary. V odrazu slunce pak zblízka působí každý z těch famózních kopců s náznakem rozviněného panorama v pozadí jak zjevení vši krásy. Klidně může na Zemi soupeřit s Olympem. Barvou Českého středohoří je podle mnohých ale modrá, rozvlněné kamenné moře vždy s

dramatickým nábojem mraků. Malíři shánějí při malování Českého středohoří pařížskou modř a všechny její druhy jako diví. "Ty modré hory - a ta rovina - ty skupiny stromů po ní - a ty vinice kolem, v nich ty bílé domky - a to Labe pode mnou - to musíte vidět - to se nedá popsat", svěřil se v dopise básník Hynek Mácha svému příteli. Nebo ocelová šed'. Emil Filla prozařoval své obrazy středohorské krajiny zlatou. Důvěrný znalec krajiny V. E. Babka v publikaci "Země Máchova" se rozepsal " ...na stech čtverečních kilometrech líbezný motiv zelené fugy. Je to zdravé, šťavnaté, šilenství plodivosti, která rok co rok obnovuje a mění katastr. Tu kus ustoupí, tam vyplazí úzký jazyk, jinde zaokrouhlí, mění, obměňuje, ale nikdy nezmění základní obraz zeleného pokoje, který lpí na všech těch čedičových pahorcích a horách". Barevnost Českého středohoří je každou hodinu a každý den jiná a velcí znalci tohoto oboru, přírodovědci a umělci, tvrdí, že v této tajemné vulkanické krajině je jakési zvláštní, dramatické vyzářování barev, jaké nenajdete nikde jinde na světě.

Věra Bartošková

A k c e

Městská knihovna Ervína Špindlera v Roudnici nad Labem, Karlovo nám. 19

srdečně zve na výstavu fotografií Emanuela Otavského

PŘÍRODA A KRAJINA ČESKÉHO STŘEDOHOŘÍ

která bude zahájena ve středu 24. 11. 2010 v 17 hod.

Po zahájení výstavy následuje přednáška Jaroslava Tišera "Příroda Českého středohoří - Litoměřická oblast"

Výstava potrvá do konce roku 2010, přístupná: pondělí, úterý, středa 8 - 18 hod., pátek 8 - 16 hod.

A ještě poesie ...

Slívy pod Milešovkou

Pouhým pohledem
padají do mých nastavených
dlaní

slívy
zlatomilné kapky
času

při tajemném lisování
středohorským
letokruhem

občas
rozpustím šťavnatý
plod
po jazyku
do nepatrných
kalíšků
chuťových buněk
předků

až k ambrosii

pokrm olympských
bohů

Věra Bartošková (z výšlapu Putníků Českého středohoří na hrad Ostrý v létě 2001)

Vítáme všechny naše poutníky a milovníky Českého středohoří!

Rádi bychom, aby tento malý časopis, popularizující naši milovanou krajinu, vycházel měsíčně, byl pestrý a podílelo se na něm více autorů. Uvítáme vaše podněty - články, citáty, tipy na výlety, básně a pozvánky na kulturní akce, vztahující se k Českému středohoří, které rádi uveřejníme. Zasílejte je, prosím, na moji níže uvedenou e-mailovou adresu. Předem děkuji

Jana Haasová

POUTNÍCI ČESKÉHO STŘEDOHOŘÍ: redaktor Jana Haasová, e-mail: haasova.jana@centrum.cz,
Věra Bartošková, Květa Roznětinská, Růžena Schweizerová, Jiří Slabyhoudek, Bohumil Škrabal, ing. Jiří
Pokorný s rodinou, Jaroslav Rosssler, Jan Parkos, Aleš Kryšpín